

PODACI O USTANOVI/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv ustanove: PU "Radost"	Spomenka Divljan, psihopedagog
Mesto, opština: Novi Banovci, Stara Pazova	
Školska uprava: Novi Sad	
Opis primera dobre prakse IO	
Fleksibilnost u organizaciji rada kao podrška	
Ključne reči: <i>predškolska ustanova, socijalno nestimulativna sredina, prilagođavanje organizacije rada</i>	
Opis obrazovne situacije učenika i okruženja	
Dete B.J. je dete iz porodice koja krajnje nefunkcionalno deluje - zdravstveno, ekonomski, obrazovno. Ima razvojne i zdravstvene smetnje. Sa 5,5 godina upisuje se u četvoročasovni pripremni predškolski program. Pokazuje interesovanja za igru i različite aktivnosti u vršnjačkoj grupi, mada ne govori, sa vršnjacima i odraslima komunicira gestovno i teško se kreće. U vrtić dolazi higijenski veoma zapušteno, ali redovno. Deda po ocu je preuzeo brigu o njemu, majka ne živi sa njim, a otac se ne angažuje oko njega. Cela porodica živi u veoma teškim uslovima, na rubu egzistencije. Dete po dolasku u vrtić pokazuje minimalna razumevanja svakodnevnih situacija, navika, pravila. Sa 5,5 godina još uvek nije regulisao bazične fiziološke navike.	
Opis dobre prakse	
Napravljen je individualni plan podrške za dete u koji smo uključili ličnog pratioca i pedagoškog asistenta, centar za socijalni rad, socijalnog radnika pri domu zdravlja i interesornu komisiju. Udruženi, uspeali smo da dete ima ličnog pratioca, da pedagoški asistent preko mesnog Crvenog krsta dobija u početku pelene, a zatim garderobu koja je detetu svakodnevno, pri dolasku, menjana. Dete bi pri dolasku bivalo prvo okupano, pa presvučeno. Tako pripremljeno za igru u vršnjačkoj grupi iz dana u dan pokazivalo je vidan napredak u smislu jačih veza i povezanosti sa vršnjacima, usvajanju navika pri ishrani, igri, usvajanju pravila prilikom različitih aktivnosti u vrtiću. Dete je bivalo svakodnevno sve funkcionalnije, više se osmehivalo, pravilo kontakte sa decom i odraslima uz vidno bolje raspoloženje, bivalo veselije, češće u igri sa drugarima, pokazivalo nova interesovanja, dužu pažnju, bolje razumevanje. Lična pratiteljka se uključila da odvodi dete do kuće da ne bi ostajalo samo u vrtiću, jer su staratelji često kasnili. Pedagoški asistent se uključivala za različite obrazovne podrške uz praćenje i instrukcije vaspitača. Na polugodištu dete je dato u hraniteljsku porodicu, ali je ostalo u istoj vaspitnoj grupi, što je predstavljalo bitnu stabilnost u periodu adaptacije na nove uslove života, a što smo uspeali sa Centrom za socijalni rad dogovoriti kroz aktivnu saradnju. Dete je napravilo značajan razvojni i svaki drugi skok u periodu boravka kod hranitelja. Boljeg raspoloženja, vidnije napredovanje, bogatije vršnjačke interakcije. Nakon izvesnog vremena od strane CSR stiže zahtev da se dete premesti u	

celodnevni boravak zbog potrebe hranitelja. Vrtić zauzima stav da je poznata vršnjačka grupa jedino što za dete predstavlja kontinuitet, stabilnost i stabilne emotivne veze. Zato smo došli do sledećeg rešenja: nakon boravka u prepodnevnoj grupi, gde dete redovno boravi, lični pratilac prevodi dete u celodnevni boravak. U toku godišnjih odmora detetov vaspitač iz pripremnog predškolskog programa biva uključen u rad sa detetom da bi prelaz u novi ritam i organizaciju bili bezbedniji i lakši. Na ovaj način mogli smo da odgovorimo na potrebe svih aktera, a detetove potrebe stavili u prvi plan.

Profesionalna dobit

Svi smo imali profesionalnu dobit u procesu razmišljanja šta je za dete najbolji interes pa i onda kada se kosio sa uobičajenom organizacijom rada vrtića, navikama, rutinama. Pojedinačno dete je dalo meru nove organizacije, novih rešenja. Otvaranje ove situacije dalo je mogućnost svim akterima da tesno saraduju, da pomeraju sopstvene granice, da sagledavaju dete i njegov razvoj umesto procedura i ustaljenih pravila. Napravljen je iskorak u smeru da se vrtić prilagodi potrebama pojedinačnog deteta i na taj način ojačaju svi uključeni akteri u načinu gledanja na slične situacije gde je moguće uvek iznova iznaći najbolja rešenja za dete, promeniti krute šablone u pravcu fleksibilne organizacije koja podržava potrebe svakog deteta. Unapređena je i saradnja sa pomenutim akterima – Centar za socijalni rad, Dom zdravlja, IRK jer je proces traganja za najboljim rešenjima za dete otvorio i nove načine saradnje, više personalizovane. Ovo je primer kako su ustanove napravile iskorak, pomerile se u pravcu fleksibilnijeg pristupa, organizacije, načina saradnje da bi se približile potrebama jednog deteta.